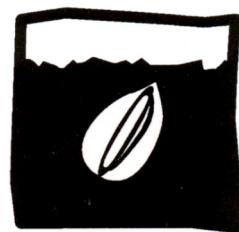

1. neděle postní B

*Vyslyším ho, až mě bude vzývat,
budu při něm v tísní, zachráním ho a oslavím.
(Žl 91,15)*

První čtení

Genesis 9,8-15

Toto řekl Bůh Noemovi i jeho synům: "Uzavírám smlouvu s vámi i s vašimi potomky, a se všemi živými tvory u vás: s ptáky, s veškerou krotkou i divokou zvěří země, se vším, co vyšlo z archy, se všemi živočichy země. Uzavírám s vámi smlouvu: Nic, co má tělo, nebude už zahubeno vodou potopy, už nepříjde potopa, aby zpusťovala zemi." Bůh dodal: "Toto je znamení smlouvy, které zřizuji mezi sebou a vámi i mezi každým tvorem u vás na budoucí pokolení: Kladu do mraků svou duhu a ta bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi. Když nakupím nad zemí mraky a v mracích se objeví duha, vzpomenu si na svoji smlouvu, která je mezi mnou a vámi a mezi každým živým tvorem, který má tělo. Voda už nevzroste k potopě, aby zahubila každé tělo."

Druhé čtení

1 Petr 3,18-22

Milovaní! Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrcen podle těla, ale podle ducha dostal nový život. V tom (duchu) šel a přinesl zprávu duším uvězněným. Oni kdysi nechtěli poslechnout, když Bůh v Noemově době shovívavě vyčkával, zatímco se stavěla archa. Jen několik osob, celkem osm, se v ní zachránilo skrze vodu. Voda, která (tehdy byla) předobrazem křtu, i vám nyní přináší spásu. Ne že by (křest) smýval špínu z těla, ale vyprošuje nám u Boha, aby bylo čisté naše svědomí, a (působí to) zmrtvýchvstání Ježíše Krista. On se odebral do nebe, je po Boží pravici a jsou mu podřízeni andělé, mocnosti i síly.

Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili. Když byl Jan (Křtítel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: "Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu."

K zamyšlení

V dnešním čtení první neděle postní se setkáváme s důležitým velikonočním symbolem – ve dvou protikladech: voda a její protiklad – poušť. Bez vody neexistuje žádný život. I když je, jako každý symbol, symbol vody mnohoznačný, představuje také ohrožení (tak, jak je zřejmé v prvním čtení), především je ale symbolem pro růst, život a uzdravení. Ve vztahu k velikonočům znamená voda znovuzrození člověka tak, jak se to děje při křtu. Právě na toto znovuzrození člověka se soustředí dnešní čtení. Od potopy, symbolu zničení veškerého života, zachránil Bůh člověka s příslibem, že už ho nikdy nevydá úplnému zničení. Ve vztahu k vodě při křtu v druhém čtení se dostáváme ještě o krok dále: voda není již jen symbolem záchrany a očisty, ale má směřovat člověka ke Kristu.

Zkušenost s vodou a i zkušenost s nedostatkem vody se nachází i v životě Ježíše: Ježíš, který byl při křtu v Jordáně naplněn Božím Duchem (tato část Písma předchází dnešnímu čtení), je tím samým Duchem veden na poušť. Poušť – to je místo, které hraje důležitou roli v dějinách Božího lidu ve Starém Zákoně. Po vyvedení z egyptského otroctví přešel Izraelský lid Mrtvé moře, aby se vydal na namáhavou cestu pouští, aby mohl dojít do zaslíbené země. Také Ježíš se po křtu v Jordáně vydává na poušť a setkává se tam s Bohem po velkém boji, útrapách a pokušeních od zlého ducha, ale s vytrvalostí a vítězstvím.

Stojíme na začátku postní doby. Výrazněji než kdy jindy jsme pozváni k vnitřní přípravě a zamyšlení se nad směřováním našeho života. Ježíšův křest a jeho zkušenost na poušti odrážejí naši možnou cestu skrze postní období a skrze náš celý život. Také my jsme povoláni, abychom odkryli falešného a zotročujícího faraona v našem životě. Jsme povoláni, abychom se odvážili vydat se na cestu z otroctví do zaslíbené země, aniž bychom věděli, jak dlouho toto potrvá a kam nás to zavede, ale s vědomím, že po této dlouhé a těžké cestě plné pokušení na nás bude čekat zaslíbená zem.

"Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu!" Je to volání a příslib, který nás povede následujícím týdnem. Obráceně: může to znamenat, najít si trochu času na ztišení a dát v našem nitru prostor těm myšlenkám a pocitům, které se v tomto tichu v nás objeví. Nebude to vždy jen příjemné, co v nás samotných uslyšíme: různorodost zkušeností s sebou může přinést neklid, nudu, agresi a různá pokušení.

Obráceně: může to také znamenat ve všem, co nás rozrušuje, vytrvat stejně, jako vytrval Ježíš a tímto způsobem přemoci zlé pouštní duchy. Když uspějeme, obdaří nás Bůh zkušeností, že Boží království se v nás rozroste o kousek více a poušť v nás může začít kvést.